

Sygn. akt IV Ka 209/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Grzegorz Krogulec

Protokolant Dagmara Szczepanik

przy udziale ----

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2014 roku

sprawy **P. M.**

obwinionego o czyn z art. 124 § 1 k.w.

z powodu apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 11 lutego 2014 roku sygn. akt VII W 826/13

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.s.w., art. 118 § 2 k.p.s.w. **uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. w związku z art. 45 § 1 k.w. umarza postępowanie wobec obwinionego P. M., a kosztami sądowymi poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.**

Sygn. akt IV Ka 209/14

UZASADNIENIE

P. M. został obwiniony o to, że w dniu 29 kwietnia 2012 roku pomiędzy godz. 16:00 a 17:00 w miejscowości (...), gm. W., pow. (...), woj. (...) dokonał umyślnego uszkodzenia mienia, tj. samochodu marki S. (...) nr rej. (...) poprzez wybicie w nim lewej szyby w części bagażowej w/w pojazdu, powodując tym straty w wysokości 350 zł na szkodę T. K.

tj. o czyn z art. 124 § 1 k.w.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim, wyrokiem z dnia 11 lutego 2014 roku – w sprawie sygn. akt VII W 826/13:

1. obwinionego P. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 124 § 1 kw i za to na podstawie art. 124 § 1 kw wymierzył obwinionemu karę grzywny w kwocie 400,00 złotych,
2. na podstawie art. 124 § 4 kw zobowiązał obwinionego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz T. K. kwoty 350 złotych;
3. zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100,00 złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 40,00 złotych tytułem opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obwiniony P. M..

Apelacja obwinionego wywiedziona z treści art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła obrazę przepisów postępowania tj. dowolną i wychodzącą poza zebrane dowody a nie swobodną

ocenę materiału dowodowego zebranego w postępowaniu, polegającą na uznaniu za wiarygodne wyłącznie części sprzecznych wewnątrznie i wzajemnie zeznań K., a w konsekwencji błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, które wpłynęły na treść wydanego orzeczenia.

W konkluzji obwiniony wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go od zarzucanego mu czynu.

SĄD OKRĘGOWY ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE:

Apelacja obwinionego okazała się zasadna w takim stopniu, iż na skutek jej wniesienia należało uchylić zaskarżony wyrok i umorzyć postępowanie wobec P. M..

Niezależnie od podniesionych w skardze apelacyjnej zarzutów stwierdzić należy, że treść art. 45 § 1 k.w. stanowi, iż karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od daty jego popełnienia upłynął rok. Natomiast jeżeli wszczęto w tym okresie postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem lat 2 od popełnienia czynu. W związku z tym, że w przedmiotowej sprawie wszczęto postępowanie w ciągu roku od daty popełnienia czynu, karalność wykroczenia ustała z dniem 30 kwietnia 2014 roku. Okoliczność ta z kolei stanowi negatywną przesłankę procesową, która uniemożliwia prowadzenie postępowania i nakazuje je umorzyć. W związku z tym Sąd odwoławczy uchylił zaskarżony wyrok w tym zakresie i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w związku z art. 45 § 1 k.w. umorzył postępowanie wobec obwinionego P. M.. W takiej sytuacji rozważenie zarzutów podniesionych przez skarżącego w skardze apelacyjnej, stało się bezprzedmiotowe.

Oczywiście, wobec umorzenia postępowania, brak było podstaw, by obciążać obwinionego kosztami tegoż postępowania. Stąd też kosztami sądowymi, poniesionymi w toku niniejszego postępowania, zgodnie z treścią art. 118 § 2 k.p.w., obciążyć należało Skarb Państwa.